

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτός μας χρόνος είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἔτος χίλια ὀκτακόσα κι' ὀγδοήκοντα ἑπτὰ,
περισεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

Ὁ Ρωμηὸς τὴν ἑβδομάδα — μόνο μὰ φορά θά βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς θά δέχομαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ὅσας Ἐπαρχίας — καί ὅσες Ἐξωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ἑνὰ ὅμως μέρη — δεκαπέντε καί ὅσες χέρι.
Ἀλλ' ἐδῶ συνδρομηταί — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῇς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' ὅσες θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαί — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς ὅσων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμηὸς μας μιά δεκάρα.

Εἴκοσι ὀκτὼ Μαρτίου,
καὶ τὰ πάθη τοῦ Κυρίου.

Ἐξήντα δύο κι' ἑκατό,
καὶ νέους στίχους σὰς πετῶ.

Στίχοι καὶ πάλι
σ' αὐτὸ τὸ χάλι.

Ἀνὴρ φιλομουσότατος καὶ Τραπεζίτης πρώτης,
κυλίτσας δὲ Στεφάνοβικ, γνωστὸς στὴ Λόντρα Χιώτης,
ἐν ξέρω τί μοῦ ἔζηλεψε, δὲν ξέρω τί τοῦ ὦφάνη,
ἐκδίδει δύο τόμους μου ἰδίᾳ του δαπάνη.

Ὁ κύριον Στεφάνοβικ εὐγνωμονῶ μεγάλως,
γιατὶ δὲν μοῦπε καὶ αὐτὸς καθὼς ὁ ἓνας κι' ἄλλος
ὅς ἂν ὅσες Ἐπαρχίας ἔγραφα ἢ μέσα ὅσες Παρίσι,
ὅς τώρα μυριόπλουτος θὰ εἶχα καταντήση.

Ἐν αὐτὸ λοιπὸν ἐκδίδονται καὶ ἄλλοι δύο τόμοι,
ὅσων ἓνα θάναί στίχοι μου ὅς ἂν ὑποφερτοί,
τοῦ δὲν τοὺς διάβασε κανεὶς κι' ἐγὼ αὐτὸς ἀκόμη
ὅς ἔχω ὅσες κεφάλαι μου καὶ ὅχι ὅσες χαρτί.

Ὁ δὲ ἄλλον δὲ πολλοὶ γνωστοὶ καὶ δημοσιευθέντες
καὶ αὐστηρῶς κι' ἐπιεικῶς ὑπὸ πολλῶν κριθέντες.
Ὁ δὲ τούτοις ὅς ἐκ περισσοῦ σὰς λέγομεν συντόμως
ὅς πέντε φράγκα μοναχὰ κοστίζει κάθε τόμος.

Καὶ ὅποιος ἔχει ὄρεξι συνδρομητῆς νὰ γίνῃ
τὴ συνδρομὴν τοῦ ἐμπροστὰ ἀρξάν κοντὰν θὰ δίνῃ.
ἀλλέως—μὴ πρὸς βάρος του καὶ κακοφανισμόν του—
θὰ σβύνεται καὶ τὸ νομὰ καὶ τὸ ἐπώνυμόν του.

Ἐὰν αὐτὸ σὰς φαίνεται ὀλίγον τι βαρὺ,
μὴ γίνετε συνδρομηταί ὅσους στίχους τοῦ Σουρή,
καὶ οὕτω πῶς γλυτόνετε καὶ σεις τὰ χρήματά σας,
κι' ἐγὼ γλυτόνω ἀπὸ σὰς κι' ἀπὸ τὰ σχόλιά σας.

Γιατὶ δὲ τόσον φαίνομαι τοιφούτης, συμπολῖται,
αὐτὸ θαρρῶ πῶς εὐκολὰ καὶ σεις τὸ ἐννοεῖτε.
Ἐπάρχουν μὲν φιλόμουσοι καὶ καλοπληρωταί,
ἀλλὰ κι' οἱ κανονιέρηδες δὲν ἔλειψαν ποτέ.

Γι' αὐτὰ καὶ ἄλλα, κύριοι, σὰς λέγω ἐν τιμῇ
πῶς συνδρομὰς δὲν δέχομαι χωρὶς προπληρωμῇ.
Πληρόνετε τοὺς ποιητὰς γιὰ ὄνομα θεοῦ...
εἰπα...

Γεώργιος Σουρῆς, συντάκτης τοῦ Ρωμηοῦ.

